

eul_wid: ola-ab

Πολέμων ὁ Λαοδικεύς · Polemon of Laodicea

On the Athenian Acropolis

Ἀποσπάσματα

Period: Ῥωμαϊκή [Roman](#)
Dialect: Ἀττικίζουσα [Atticizing](#)
Domain: Γεωγραφία [Geography](#)
Format: Πεζός [Prose](#)

t1-5 ΑΤΤΙΚΑ. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ. Ε ΛΙΒΡΟ ΠΡΙΜΟ.

- 1 (t) Athenaeus XI: Πολέμων δ' ἐν πρώτῃ Περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως οὐδετέρως ὠνόμασεν (τὰ θηρίκλεια) εἰπὼν· «Τὰ χρυσᾶ θηρίκλεια ὑπόξυλα Νεοπτόλεμος ἀνέθηκεν.» Idem XI: Λυκιουργεῖς· φιάλαι τινὲς οὕτω καλοῦνται ὑπὸ Λυκίου τινὸς τοῦ κατασκευασαμένου. ^[1]
- 2 .. Μνημονεύει Δημοσθένης ... λέγων οὕτως· «φιάλας Λυκιουργεῖς δύο» ... Ὅπερ ἐξηγούμενος Δίδυμος ὁ γραμματικὸς, τὰς ὑπὸ Λυκίου φησὶ κατασκευασμένας. Ἦν δὲ οὗτος τὸ γένος Βοιωτίας ἐξ Ἑλευθερῶν, υἱὸς Μύρωνος τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ, ὡς Πολέμων φησὶν ἐν πρώτῳ Περὶ ἀκροπόλεως. Harpocratio v. ^[5]
- 3a Νεμέας Χαράδρα· Νεμέας αὐλητρίδος μνημονεύει Ὑπερίδης ἐν τῷ Κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος. Ὁ δὲ Πολέμων ἐν τοῖς Περὶ ἀκροπόλεως παρατίθεται ψήφισμα καθ' ὃ ἀπείρητο Ἀθήνησιν ὄνομα πεντετηρίδος τίθεσθαι δούλην ἢ ἀπελευθέρην ἢ πόρνην ἢ αὐλητρίδι. Ἄξιον οὖν ἀπορῆσαι πῶς οὕτως ὠνομάζετο ἡ αὐλητρίς. Athenaeus XIII: Καὶ Νεμεάδος δὲ τῆς αὐλητρίδος Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ Κατὰ Πατροκλέους. ^[5]
- 3b Περὶ ἧς ἄξιον θαυμάζειν, πῶς περιεῖδον Ἀθηναῖοι οὕτω προσαγορευομένην τὴν πόρνην, πανηγύρεως ἐνδοξοτάτης ὀνόματι κεχηρμένην· κεκώλυτο γὰρ τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι ὀνόματα οὐ μόνον ταῖς ἐταιρούσαις, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις δούλαις, ὡς φησι Πολέμων ἐν τοῖς Περὶ ἀκροπόλεως. Marcellin. ^[5]
- 4 Vit. Thuc. § 16: Ὅτι γὰρ Ὀλορός ἐστίν (sc. ὁ πατὴρ τοῦ Θουκυδίδου) ἡ στήλη δηλοῖ ἢ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ κειμένη, ἔνθα κεχάρακται· «Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀλιμούσιο ς». Πρὸς γὰρ ταῖς Μελιτίσι πύλαις καλουμέναις ἐστὶν ἐν Κοίλῃ τὰ καλούμενα Κιμώνια μνήματα, ἔνθα δαίκνυται Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου τάφος. Εὐρίσκονται δὴλον ὅτι τοῦ Μιλτιάδου γένους ὄντες ξένος γὰρ οὐδεὶς ἐκεῖ θάπτεται. Καὶ Πολέμων δ' ἐν τῷ Περὶ ἀκροπόλεως τούτοις μαρτυρεῖ, ἔνθα καὶ [Τιμό]θεο[v] υἱὸν αὐτῷ γεγενῆσθαι προσιστορεῖ. Idem § 28: Ἐγένοντο Θουκυδίδαι πολλοί. ^[10]
- 5 .. τρίτος δὲ γένει Φαρσάλιος, οὗ μέμνηται Πολέμων ἐν τοῖς Περὶ ἀκροπόλεως, φάσκων αὐτὸν εἶναι πατρὸς Μένωνος. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΡΟΠΥΛΑΙΟΙΣ ΠΙΝΑΚΩΝ.
- 6 Harpocrat. v. Λαμπάς· Τρεῖς ἄγουσιν Ἀθηναῖοι ἐορτὰς λαμπάδας, Παναθηναίοις καὶ Ἡφαιστείοις καὶ Προμηθείοις, ὡς Πολέμων φησὶν ἐν τῷ Περὶ τῶν ἐν τοῖς Προπυλαίοις πινάκων. ἈΝΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΠΩΝΥΜΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΦΥΛΩΝ.

- ⁷ Schol. Aristophan. Av. 645: Κριὸς δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, ἀπὸ Κριοῦ τινος ὠνομασμένος. Ἀναγράφει δὲ τοὺς ἐπωνύμους τῶν δῆμων καὶ φυλῶν Πολέμων. Harpocrat.
- ⁸ ν. Ἔνη καὶ νέα: Τὴν ὕφ' ἡμῶν τριακάδα καλουμένην ἔνην καὶ νέαν καλοῦσιν Ἀθηναῖοι ἀπὸ τοῦ τὴν τελευτὴν ἔχειν τοῦ προτέρου μηνὸς καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑστέρου. Πολέμων δέ φησιν ὅτι ἐκάλεσάν ποτε αὐτὴν Δημητριάδα ἐπὶ τιμῇ Δημητρίου τοῦ Μακεδόνο. Diogen. ^[5]
- ⁹ L. III, 46: Ἔνιοι δὲ καὶ Θεόφραστον ἀκοῦσαί φασιν αὐτοῦ (τοῦ Πλάτωνος) ὁμοίως Πολέμων ἱστορεῖ καὶ Δημοσθένην. Schol.
- ¹⁰ Venet. et Didymi ad Hom. Il, III, 242: Ἐλένη ἀρπασθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἀγνοοῦσα τὸ συμβεβηκὸς μεταξὺ τοῖς ἀδελφοῖς Διοσκούροις κακὸν, ὑπολαμβάνει δι' αἰσχύνης αὐτῆς μὴ πεπορευῆσθαι τούτους εἰς Ἴλιον, ἐπειδὴ προτέρως ὑπὸ Θησέως ἠρπάσθη, καθὼς προεῖρηται· διὰ γὰρ τὴν τότε γενομένην ἀρπαγὴν Ἀφιδνα πόλις Ἀττικῆς πορθεῖται, καὶ τιτρώσκεται Κάστωρ ὑπὸ Ἀφιδνου τοῦ τότε βασιλέως κατὰ τὸν δεξιὸν μηρόν. Οἱ δὲ Διόσκουροι Θησέως μὴ τυχόντες λαφυραγωγοῦσι τὰς Ἀθήνας. Ἡ ἱστορία παρὰ Πολέμωνι ἢ τοῖς κυκλικοῖς καὶ ἀπὸ μέρους παρὰ Ἀλκμᾶνι τῷ λυρικῷ. [ΑΡΓΟΛΙΚΑ. ^[10]
- τ11-13] Schol.
- ¹¹ Aristid. Panath.: Λέγει δὲ ὁ Πολέμων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ ὅτι ἤρισαν καὶ περὶ τοῦ Ἄργους Ποσειδῶν καὶ Ἥρα, καὶ ἡττήθη ἡ Ἀρκτεῖ (sc. Ποσειδῶν). Σύμβολα μέντοι οὐκ ἔδειξαν οἱ *** ἐν Ἀθήναις. Idem ad verba: [οἷον Ἀργεῖοι παλαιότατοι τῶν Ἑλλήνων ἀξιοῦσιν εἶναι]: Τοῦτο ἐπὶ τῶν Ἀργείων εἰσήγαγεν, ἐπειδὴ καὶ Ἀργεῖους οἶδε φρονοῦντας, ὥς ἐν τῇ Ἀργεῖᾳ σπαρέντος τῶν πυρῶν σπέρματος, ἐκ Λιβύης Ἄργου μεταπεμψαμένου· διὸ καὶ Δήμητρος Λιβύσσης ἱερὸν ἱδρυσεν ἐν τῷ Ἀργεῖ, ἐν Χαράδρᾳ οὕτω καλουμένῳ τόπῳ, ὥς φησι Πολέμων. ^[5]
- ¹³ Jul. Africanus ap. Euseb. P. E. X, 10: Καὶ Ἑλλήνων δέ τινες ἱστοροῦσι κατὰ τοὺς αὐτοὺς (sc. τοῦ Ὠγύγου) χρόνους γενέσθαι Μωυσέα· Πολέμων γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν λέγει· «Ἐπὶ Ἀπιδος τοῦ Φορωνέως μοῖρα τοῦ Αἰγυπτίων στρατοῦ ἐξέπεσεν Αἰγύπτου, οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καλουμένη Συρίᾳ οὐ πόρρω Ἀραβίας ὤκησαν,» οὗτοι δηλονότι οἱ μετὰ Μωυσέως. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΣΤΟΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΣΙΚΥΩΝΙ. ^[5]
- ¹⁴ Athenaeus XIII: Δημήτριος δ' ὁ Πολιορκητὴς οὐ δαιμονίως ἦρα Λαμίας τῆς αὐλητρίδος, ἐξ ἧς ἔσχε καὶ θυγατέρα Φίλαν; Τὴν δὲ Λάμιαν Πολέμων φησὶν ἐν τῷ Περὶ τῆς ἐν Σικυῶνι ποικίλης στοᾶς θυγατέρα μὲν εἶναι Κλεάνορος Ἀθηναίου, κατασκευάσαι δὲ Σικυωνίοις τὴν προκειμένην στοάν. Athenaeus VI: Καὶ Θηβαῖοι δὲ κολακεύοντες τὸν Δημήτριον, ὥς φησι Πολέμων ἐν τῷ Περὶ τῆς Ποικίλης ἐν Σικυῶνι, ἰδρύσαντο ναὸν Ἀφροδίτης Λαμίας. ^[5]
- ¹⁵ Ἐρωμένη δ' ἦν αὕτη τοῦ Δημητρίου, καθάπερ καὶ ἡ Λεαίνα. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΣΙΚΥΩΝΙ ΠΙΝΑΚΩΝ. ^[5]
- ¹⁶ Athenaeus XIII: Οὐκ ἂν ἀμάρτοι δέ τις σὲ καὶ πορνογράφον καλῶν, ὥς Ἀριστείδην καὶ Πausanίαν, ἔτι δὲ Νικοφάνη, τοὺς ζωγράφους. Μνημονεύει δὲ αὐτῶν ὥς ταῦτα καλῶς γραφόντων Πολέμων ἐν τῷ Περὶ τῶν ἐν Σικυῶνι πινάκων. Plutarch. ^[5]
- ¹⁷ Arat. c. 12. extr.: Ἐκ δὲ Καρίας (Ἄρατος) χρόνῳ πολλῷ περαιωθεὶς εἰς Αἴγυπτον, αὐτόθεν τε τῷ βασιλεῖ διακειμένῳ πρὸς αὐτὸν οἰκείως ἐνέτυχε καὶ θεραπευμένῳ γραφαῖς καὶ πίναξιν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἐν οἷς κρίσιν ἔχων οὐκ ἄμουςον ὁ Ἄρατος αἰεὶ τι τῶν τεχνικῶν καὶ περιττῶν, μάλιστα δὲ Παμφίλου καὶ Μελάνθου, συνάγων καὶ κτῶμενος ἀπέστελλεν. Ἦνθει γὰρ ἔτι δόξα τῆς Σικυωνίας μούσης καὶ χρηστογραφίας, ὥς μόνης ἀδιάφθορον ἐχούσης τὸ καλόν, ὥστε καὶ Ἀπελλῆν ἐκείνον ἤδη θαυμαζόμενον ἀφικέσθαι καὶ συγγενέσθαι τοῖς ἀνδράσιν ἐπὶ ταλάντῳ, τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τῆς τέχνης δεόμενον μεταλαβεῖν. Διὸ τὰς μὲν ἄλλας εἰκόνας τῶν

τυράννων ἀνεῖλεν εὐθύς ὁ Ἄρατος, ὅτε τὴν πόλιν ἡλευθέρωσε, περὶ δὲ τῆς Ἀριστράτου τοῦ κατὰ Φίλιππον ἀκμάσαντος ἐβουλεύσατο πολὺν χρόνον. Ἐγράφη μὲν γὰρ ὑπὸ πάντων τῶν περὶ τὸν Μέλανθον ἄρματι νικηφόρῳ παρεστῶς ὁ Ἀρίστρατος, Ἀπελλοῦ συνεφασαμένου τῆς γραφῆς, ὡς Πολέμων ὁ περιηγητὴς ἱστορήκεν. Ἦν δὲ τὸ ἔργον ἀξιοθέατον, ὥστε γνάμπτεσθαι τὸν Ἄρατον ὑπὸ τῆς τέχνης, αὐθὶς τε μίσει τῷ πρὸς τοὺς τυράννους ἐξαγόμενον κελεύειν καθαιρεῖν. Τὸν οὖν ζωγράφον Νεάλκη φίλον ὄντα τοῦ Ἀράτου παραιτεῖσθαι φασὶ καὶ δακρύνειν, ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν, εἰπεῖν, ὅτι τοῖς τυράννοις πολεμητέον, οὐ τοῖς τῶν τυράννων. «Ἐάσωμεν οὖν τὸ ἄρμα καὶ τὴν Νίκην, αὐτὸν δέ σοι παρέξω τὸν Ἀρίστρατον ἐγὼ παραχωροῦντα τοῦ πίνακος.» Ἐπιτρέψαντος οὖν τοῦ Ἀράτου διήλειψεν ὁ Νεάλκης τὸν Ἀρίστρατον, εἰς δὲ τὴν χώραν φοίνικα μόνον ἐνέγραψεν, ἄλλο δὲ οὐδὲν ἐτόλμησε παραβαλεῖν. Τοὺς δὲ πόδας ἐξαλειφομένου τοῦ Ἀριστράτου διαλαθεῖν ὑπὸ τὸ ἄρμα λέγουσιν. [ΛΑΚΩΝΙΚΑ. ^[30]

] ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙ ΑΝΑΘΗΜΑΤΩΝ. Athenaeus XIII: Ἐν δὲ Λακεδαίμονι, ὥς φησι Πολέμων ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ Περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι ἀναθημάτων, εἰκὼν ἐστὶ τῆς διαβολῆς ἐταίρας Κοττίνας, ἣν φησι καὶ βοῦν ἀναθεῖναι χαλκῇν, γράφων οὕτως· «Καὶ τὸ Κοττίνας δὲ τῆς ἐταίρας εἰκόνιον, ἧς διὰ τὴν ἐπιφάνειαν οἴκημά τι λέγεται καὶ νῦν, ἐγγυτάτῳ τῆς Κολώνης, ἵνα τὸ Διονύσιόν ἐστιν, ἐπιφανὲς καὶ πολλοῖς ἐγνωσμένον τῶν ἐν τῇ πόλει.

¹⁸ Ἀνάθημα δ' αὐτῆς ἐστὶν ὑπὲρ τὸ τῆς Χαλκιοίκου, βοῖδιόν τι χαλκοῦν, καὶ τὸ προειρημένον εἰκόνιον.» ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙ ΠΟΛΕΩΝ. ^[10]

t19-23 [ΗΛΙΑΚΑ.] Schol.

¹⁹ vet. ad Pind. Ol. I, 28: Περὶ δὲ τῆς Πίσσης, ὅτι ὁ τόπος ἐν Ἥλιδι ὑπὸ ὑψηλῶν ὄχθων περιεχόμενος, Πολέμων φησίν. Athenaeus XI: Κρατάνιο ν .

²⁰ Μήποτε τὸ νῦν καλούμενον κράνειον ἔκπωμα οὕτως ὠνόμαζον οἱ ἀρχαῖοι. Πολέμων γοῦν, ἡ ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον Ἑλλαδικόν, περὶ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ λέγων Μεταποντίνων ναοῦ, γράφει καὶ ταῦτα· «Ναὸς Μεταποντίνων, ἐν ᾧ φιάλαι ἀργυραὶ ἑκατὸν τριάκοντα δύο, οἶνοχόαι ἀργυραὶ δύο, ἀποθυστάνιον ἀργυροῦν, φιάλαι τρεῖς ἐπίχρυσοι. Ναὸς Βυζαντίων, ἐν ᾧ Τρίτων κυπαρίσσινος, ἔχων κρατάνιον ἀργυροῦν, Σειρὴν ἀργυρᾶ, καρχήσια δύο ἀργυρᾶ, κύλιξ ἀργυρᾶ, οἶνοχόη χρυσεῖ, κέρατα δύο. Ἐν δὲ τῷ ναῷ τῆς Ἥρας τῷ παλαιῷ φιάλαι τριάκοντα, κρατάνια ἀργυρᾶ δύο, χύτρος ἀργυροῦς, ἀποθυστάνιον χρυσοῦν, κρατὴρ χρυσοῦς, Κυρηναίων ἀνάθημα, βατιάκιον ἀργυροῦν.» Schol. ^[10]

²¹ vet. Pind. Ol. V argum.: Περὶ δὲ τῆς ἀπῆνης Πολέμων φησίν· «Ἦγετο δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀπῆνης ἀγών, καὶ εἰσιν οἱ ἀγωνισάμενοι ἡμίονοι.» Καταλυθῆναι δὲ τοῦτο τὸ ἀγώνισμα κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν τετάρτην Ὀλυμπιάδα, καὶ εἶναι τρισκαίδεκα νίκας. Τὴν δὲ ἀπῆνην λέγεσθαι ὑπὸ Τεγεατῶν φησὶν ὁ Πολέμων, οἱ δὲ Θετταλῶν εἶναι τὴν λέξιν. Schol. ^[5]

²² Eurip. Hippolyt. v. 230: [πῶλους Ἐνέταις] Ταῦτα ἀνακεχρόνισται· οὐδέπω γὰρ Ἕλληνες Ἐνέταις ἐχρῶντο ἵπποις· οἱ γὰρ Ἐνέται Παφλαγονίαν πρότερον οἰκοῦντες ὕστερον ἐπὶ τὸν Ἀδρίαν διέβησαν, Λέων δὲ πρῶτος Λακεδαιμόνιος πρὸ Ὀλυμπιάδου ἐνίκησεν Ἐνέταις ἵπποις, ὡς Πολέμων ἱστορεῖ, καὶ ἐπέγραψε τῇ εἰκόνι· «Λέων Λακεδαιμόνιος ἵπποισι νικῶν Ἐνέταις, Ἀντικλείδα πατήρ.» Schol. ^[5]

²³ Vet. Pind. Nem. X. 12: Καὶ ἔστι περὶ τὸν Ἀδρίαν Διομήδεια νῆσος ἱερὰ, ἐν ἣ ἱμαῖται ὡς θεός (sc. Διομήδης) ... Καὶ Πολέμων ἱστορεῖ· «Ἐν μὲν γὰρ Ἀργυρίπποις ἁγίον ἐστὶν αὐτοῦ ἱερόν,» καὶ ἐν Μεταποντίῳ δὲ διὰ πολλῆς αὐτὸν αἵρεσθαι τιμῆς ὡς θεόν, καὶ ἐν Θουρίοις εἰκόνας αὐτοῦ καθιδρῦσθαι ὡς θεοῦ. [ΑΡΚΑΔΙΚΑ. ^[5]

] Clem.

²⁴ Alex. Protrept.: Πολέμων δὲ καὶ τὴν Ἀθηναῖν ὑπὸ Ὀρνύτου τρωθῆναι λέγει. [ΒΟΙΩΤΙΚΑ.

**] Athenaeus I: Ἐν δὲ Θήβαις Πινδάρου μὲν οὐκ ἔστιν εἰκὼν, Κλέωνος δὲ τοῦ ὤδοῦ, ἐφ' ἧ·
ἐπιγέγραπται· Πυθέα υἱὸς ὅδ' ἐστὶ, Κλέων, Θηβαῖος αἰοδός, ὃς πλείστους θνητῶν
ἀμφέθετο στεφάνους κρατὸς ἐπὶ σφετέρου, καὶ οἱ κλέος οὐρανόμηκες.**

²⁵ Χαῖρε, Κλέων Θήβας πατρίδ' ἐπευκλείσας. Ὑπὸ τούτου τὸν ἀνδριάντα, ὅτε Ἀλέξανδρος τὰς
Θήβας κατέσκαπτε, φησὶ Πολέμων φεύγοντά τινα χρυσίον εἰ τὸ ἱμάτιον κοῖλον ὃν ἐνθέσθαι,
καὶ συνοικιζομένης τῆς πόλεως ἐπανελθόντα εὑρεῖν τὸ χρυσίον μετὰ ἔτη τριάκοντα. ΠΕΡΙ ΤΩΝ
ΘΗΒΗΣΙΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ. ^[10]

²⁶ Schol. vet. Pind. Ol. VIII, 153: Πολέμων ἐν τῷ Περὶ τῶν Θήβησιν Ἡρακλείων φησὶ χαλκὸν τὸ
ἄθλον εἶναι τοῖς ἐν Ἀρκαδίᾳ Λυκαίοις, ὥστε ἀπὸ κοινοῦ τὰ ἔργα καὶ τὸ χαλκὸν ληπτέον, ὅτε
φησὶν ὁ Πίνδαρος· «Ὅτ' ἐν Ἀργεὶ χαλκὸς ἔγνω μιν τὰ τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ ἔργα καὶ Θήβαις» δίδοται
γὰρ ἐν ταύταις τρίπους χαλκοῦς. Πολλοὶ δ' ἄγονται ἀγῶνες ἐν Ἀρκαδίᾳ, Λύκαια, Κόρεια,
Ἀλεαῖα, Ἑρμαῖα· ἐν δὲ Θήβαις τὰ Ἡράκλεια· τὰ δὲ αὐτὰ καὶ Ἰολάεια καλεῖται ... Ταῦτα
Ἀριστόνικος. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ ΘΗΣΑΥΡΩΝ. ^[5]

²⁷ Plutarch. Qu. Conv. V, 2: Καὶ τοῦτο μὲν τὸ ἀνάγνωσμα (Acсандρι Περὶ Λιβύης opus) τῶν οὐκ ἐν
μέσῳ ἐστὶ τοῖς δὲ Πολέμωνος τοῦ Ἀθηναίου Περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς θησαυρῶν οἶμαι ὅτι πολλοῖς
ὑμῶν ἐντυγχάνειν ἐπιμελὲς ἐστὶ, καὶ χρή, πολυμαθοῦς καὶ οὐ νυστάζοντος ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς
πράγμασιν ἀνδρός· ἐκεῖ τοίνυν εὐρήσετε γεγραμμένον, ὥς ἐν τῷ Σικυωνίῳ θησαυρῷ χρυσοῦν
ἀνέκειτο βιβλίον Ἀριστομάχης ἀνάθημα τῆς Ἑρ[υθραίας] ποιητρίας, Ἰσθμια νενικηκυίας.
Athen. ^[10]

²⁸ XIII: Πολέμων δὲ, ἡ ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον Ἑλλαδικόν· «Ἐν Δελφοῖς, φησὶν, ἐν τῷ
πινάκων θησαυρῷ παῖδές εἰσι λίθινοι δύο, ὧν τοῦ ἐτέρου Δελφοὶ φασὶ τῶν θεωρῶν
ἐπιθυμήσαντά τινα συγκατακλεισθῆναι, καὶ τῆς ὁμιλίας καταλιπεῖν στέφανον. Φωραθέντος δ'
αὐτοῦ, τὸν θεὸν χρωμένους τοῖς Δελφοῖς συντάξαι, ἀφεῖναι τὸν ἄνθρωπον· δεδωκέναι γὰρ
αὐτῷ μισθόν.» [ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ. ^[5]

] Steph.

³⁰ Byz. v. Δωδώνη· Ἔστι δὲ καὶ Δωδωναῖον χαλκεῖον παροιμία ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων. ...
Προσθετέον οὖν τῷ περιηγητῇ Πολέμωνι ἀκριβῶς τὴν Δωδώνην ἐπισταμένῳ καὶ Ἀριστείδῃ τὰ
τούτου μεταγεγραφότι, λέγοντι κατὰ τὴν δευτέραν· «Ἐν τῇ Δωδώνῃ στῦλοι δύο παράλληλοι
καὶ παρεγγὺς ἀλλήλων, καὶ ἐπὶ μὲν θατέρου χαλκεῖόν ἐστιν οὐ μέγα, τοῖς δὲ νῦν παραπλήσιον
λέβησι· ἐπὶ δὲ θάτέρου παιδάριον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ μαστίγιον ἔχον, οὗ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος ὁ τὸ
λεβήτην ἔχων κίων ἔστηκεν. Ὅταν οὖν ἄνεμον συμβῇ πνεῖν, τοὺς τῆς μαστίγος ἱμάντας
χαλκοῦς ὄντας ὁμοίως τοῖς ἀληθινοῖς ἱμάσιν αἰωρουμένους ὑπὸ τοῦ πνεύματος συνέβαινε
ψαύειν τοῦ χαλκείου καὶ τοῦτο ἀδιαλείπτως ποιεῖν ἕως ἄν ὁ ἄνεμος διαμένη.» ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ
ΙΛΙΟΥ. ^[15]

^{t31-33} Ἐν βιβλίῳ γ'. Scholl.

³¹ Venet. et Did. in Il. I, 39: [Σμινθεῦ] ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. Σμίνθος γὰρ τόπος τῆς Τρωάδος, ἐν ᾧ
ἱερὸν Ἀπόλλωνος Σμινθίου ἀπὸ αἰτίας τῆσδε. Ἐν Χρύσῃ, πόλει τῆς Μυσίας, Κρῖνις τις ἱερεὺς ἦν
τοῦ κεῖθι Ἀπόλλωνος· τούτῳ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ἔπεμψεν αὐτοῦ τοῖς ἀγροῖς μῦας, οἵτινες τοὺς
καρποὺς ἐλυμαίνοντο. Βουλευθεὶς δέ ποτε ὁ θεὸς αὐτῷ καταλαγῆναι πρὸς Ὀρδὴν τὸν
ἀρχιβουκόλον αὐτοῦ παρεγένετο, παρ' ᾧ ξενισθεὶς ὁ θεὸς ὑπέσχετο τῶν κακῶν ἀπαλλάξαι,

καὶ δὴ παραχρῆμα τοξεύσας τοὺς μῦς διέφθειρεν. Ἀπαλλασσόμενος οὖν ἐνετείλατο τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ δηλῶσαι τῷ Κρίνιδι. Οὗ γενομένου ὁ Κρίνις ἱερὸν ἰδρύσατο τῷ θεῷ, Σμινθέα αὐτὸν προσαγορεύσας, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐγχώριον αὐτῶν διάλεκτον οἱ μῦες σμίνθοι καλοῦνται. Ἡ ἱστορία παρὰ Πολέμωνι. Eustathius ad Il. ^[15]

32 II: Καινὸν δὲ οὐδὲν καὶ τοιοῦτον ἀνατεθεῖσθαι λίθον ἐν τοῖς ἐκεῖ· ἐπεὶ τοι καὶ Παλαμήδους ἐπινοησαμένου κυβεῖαν καὶ πεττεῖαν ἐν Ἰλῖϊ εἰς παραμύθιον λιμοῦ κατασχόντος τὴν στρατιὰν λίθος ἐκεῖ ἐδείκνυτο, καθὰ Πολέμων ἱστορεῖ, ἐφ' οὗ ἐπέσσευον. Steph. ^[5]

33 Byz.: Μυρμισσός· πόλις περὶ Λάμψακον, ὡς Πολέμων. [ΚΑΡΙΚΑ.

t34-35] Steph.

34 Byz.: Εὐθηναί· πόλις Καρίας. Τὸ ἐθνικὸν καθ' ἡμᾶς Εὐθηναῖος, κατ' ἐκείνους δὲ Εὐθηνεύς. Πολέμων δὲ καὶ Εὐθηνίτας φησίν. Etym.

35 M.: Τελμισσεῖς οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ, ἀπέχοντες ἐξήκοντα στάδια Ἀλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων. Τελμισσὸς δὲ πόλις ἐν Λυκίᾳ κ. τ. λ. ΠΕΡΙ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ.

36 Athenaeus IX: Πολέμων δ' ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ Περὶ Σαμοθράκης καὶ κιττήσαί φησι τῆς γηθυλλίδος τὴν Λητῶ, γράφων οὕτως· «Διατέτακται παρὰ Δελφοῖς τῇ θυσίᾳ τῶν θεοξενίων, ὅς ἂν κομίση γηθυλλίδα μεγίστην τῇ Λητοῖ, λαμβάνειν μοῖραν ἀπὸ τῆς τραπέζης. Ἐώρακά τε καὶ αὐτὸς οὐκ ἐλάττω γηθυλλίδα γογγυλίδος καὶ τῆς στρογγύλης ῥαφανίδος. Ἱστοροῦσι δὲ τὴν Λητῶ κύουσιν τὸν Ἀπόλλωνα κιττῆσαι γηθυλλίδος διὸ δὴ τῆς τιμῆς τετυχηκέναι ταύτης.» Festus Epit. ^[5]

37 : Salios a saliendo et saltando dictos esse quamvis dubitari non debeat, tamen Polemo ait Arcada quendam fuisse nomine Salium, quem Aeneas a Mantinea in Italiam deduxerit, qui juvenes Italicos ἐνόπλιον saltationem docuerit. ΚΤΙΣΕΙΣ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΙΚΕΛΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ. ^[5]

38 Schol. Apoll. Rh. V, 324: Ὁ δὲ Καυλιακὸς σκόπελος τῆς Σκυθίας, πλησίον τοῦ Ἰστρου· οὗ μνημονεύει Πολέμων ἐν Κτίσεσιν Ἰταλικῶν καὶ Σικελικῶν. ΑΝΤΙΓΡΑΦΑΙ.

t39-46 ΤΑ ΠΡΟΣ ΤΙΜΑΙΟΝ. E LIBRO PRIMO.

39 (t) Athenaeus X: Πολέμων δ' ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον, παρὰ Σικελιώταις φησὶν Ἀδηφαγίας ἱερὸν εἶναι, καὶ Σιτοῦς Δήμητρος ἄγαλμα, οὗ πλησίον ἰδρῦσθαι καὶ Ἰμαλίδος, καθάπερ ἐν Δελφοῖς Ἑρμοῦχου, ἐν δὲ Σκώλῳ τῷ Βοιωτικῷ Μεγαλάρτου καὶ Μεγαλομάζου. Idem III: Οὗ τούτου οὖν τοῦ Ἄρτον ὁ νῦν καιρὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν εὐρημένων ὑπὸ τῆς Σιτοῦς καλουμένης Δήμητρος καὶ Ἰμαλίδος· οὕτως γὰρ ἡ θεὸς παρὰ Συρακοσίους τιμᾶται, ὡς ὁ αὐτὸς Πολέμων ἱστορεῖ ἐν τῷ Περὶ Μορύχου· ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον ἐν Σκώλῳ φησὶ τῷ Βοιωτικῷ Μεγαλάρτου καὶ Μεγαλομάζου ἀγάλματα ἰδρῦσθαι. Athenaeus II: Πολέμων φησὶν ἐν Μουνυχίᾳ ἥρωα Ἀκρατοπότην τιμᾶσθαι, παρὰ δὲ Σπαρτιάταις Μάττωνα καὶ Κεράωνα ἥρωας ὑπὸ τινων μαγείρων ἰδρῦσθαι ἐν τοῖς φειδιτίοις. ^[10]

40 Τιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀχαΐᾳ Δειπνεὺς, ἀπὸ τῶν δεῖπνων σχῶν τὴν προσηγορίαν. E LIBRO QUARTO. ^[5]

41a (t) Clem. Alex. Protrept.: τῶν Σεμνῶν Ἀθήνησιν καλουμένων θεῶν τὰς μὲν δύο Σκοπᾶς ἐποίησεν ἐκ τοῦ καλουμένου Λυχνέως λίθου, Κάλαμις δὲ ἦν μέσην αὐταῖν ἱστοροῦντα λέγουσι Πολέμωνα δεικνύναι ἐν τῇ τετάρτῃ Πρὸς Τίμαιον. Schol. ^[5]

41b Soph. Oed. C. 39: Φύλαρχός φησι δύο αὐτὰς εἶναι, τὰ δὲ Ἀθήνησιν ἀγάλματα δύο. Πολέμων δὲ τρεῖς αὐτάς φησιν. Schol.

42a

Soph. Oed. Col. 100: Οὐ γὰρ σπένδεται οἶνος αὐταῖς (Furiis), ἀλλ' ὕδωρ, καὶ νηφάλια καλοῦνται αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. Πολέμων δὲ ἐν τῷ Πρὸς Τίμαιον καὶ ἄλλοις τισὶ θεοῖς νηφαλίους φησὶ θυσίας γενέσθαι, γράφων οὕτως· «Ἀθηναῖοί τε γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις ἐπιμελεῖς ὄντες καὶ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσοι νηφάλια μὲν ἱερὰ θύουσι Μνημοσύνη Μούσῃ, Ἡοῖ, Ἡλίῳ, Σελήνῃ, Νύμφαις, Ἀφροδίτῃ Οὐρανίᾳ.» Suidas: Νηφάλιος θυσία παρὰ Ἀθηναίοις ἐτελεῖτο Μνημοσύνῃ, Ἡοῖ, Ἡλίῳ, Σελήνῃ, Νύμφαις, Ἀφροδίτῃ Οὐρανίᾳ, ὥς φησι Πολέμων. ^[5]

43 (τ) E LIBRO QUINTO. Athen. III: Ἑρμῶν δ' ἐν Κρητικαῖς γλώσσαις κοδύμαλα καλεῖσθαι φησι τὰ κυδώνια μῆλα. Πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ τῶν Πρὸς Τίμαιον ἄνθους γένος τὸ κοδύμαλον εἶναι τινὰς ἱστορεῖν. E LIBRO SEXTO. ^[1]

44a (τ) Athenaeus XIII: Ἐξ Ὑκκάρων ... αἰχμάλωτος γενομένη (sc. ἡ Λαΐς) ἤκεν εἰς Κόρινθον, ὥς ἱστορεῖ Πολέμων ἐν τῷ ἔκτῳ τῶν Πρὸς Τίμαιον. Idem: Τίμαιος δ' ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν, ἐξ Ὑκκάρων (sc. ^[1]

44b εἶναι φησι τὴν Λαΐδα), καθὰ καὶ Πολέμων εἶρηκεν, ἀναιρεθῆναι φάσκων αὐτὴν ὑπὸ τινων γυναικῶν ἐν Θετταλίᾳ, ἐρασθεῖσάν τινος Παυσανίου Θετταλοῦ, κατὰ φθόνον καὶ δυσζηλίαν ταῖς ξυλίναις χελώναις τυπτομένην ἐν Ἀφροδίτης ἱερῷ. Διὸ καὶ τὸ τέμενος κληθῆναι ἀνοσίας Ἀφροδίτης. Δείκνυσθαι δ' αὐτῆς τάφον παρὰ τῷ Πηνειῷ, σημεῖον ἔχοντα ὕδριαν λιθίνην, καὶ ἐπίγραμμα τόδε· Τῇσδε ποθ' ἡ μέγαλ' αὖχος ἀνίκητός τε πρὸς ἀλκὴν Ἑλλάς ἐδουλώθη κάλλεος ἰσοθέου, Λαΐδος ἦν ἐτέκνωσεν Ἔρως, θρέψεν δὲ Κόρινθος· κεῖται δ' ἐν κλεινοῖς Θετταλικοῖς πεδίοις. Αὐτοσχεδιάζουσιν οὖν οἱ λέγοντες αὐτὴν ἐν Κορίνθῳ τεθάρθαι πρὸς τῷ Κρανείῳ. E LIBRO DUODECIMO. ^[15]

45 (τ) Athenaeus XV: Πολλοὶ τινες παρωδιῶν ποιηταὶ γεγόνασιν ... ἐνδοξότατος δ' ἦν Εὐβόιος ὁ Πάριος, γενόμενος τοῖς χρόνοις κατὰ Φίλιππον. Οὗτός ἐστιν ὁ καὶ Ἀθηναῖος λοιδορησάμενος, καὶ σώζεται αὐτοῦ τῶν παρωδιῶν βιβλία τέσσαρα. Μνημονεύει δ' αὐτοῦ Τίμων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Σίλλων. Πολέμων δ' ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν Πρὸς Τίμαιον περὶ τῶν τὰς παρωδίας γεγραφότων ἱστορῶν τάδε γράφει· «Καὶ τὸν Βοιωτὸν δὲ καὶ τὸν Εὐβόιον τοὺς τὰς παρωδίας γράψαντας λογίους ἂν φήσαιμι διὰ τὸ παίζειν ἀμφιδεξίως καὶ τῶν προγενεστέρων ποιητῶν ὑπερέχειν ἐπιγεγονότας. Εὐρετὴν μὲν οὖν γένους Ἰππώνακτα φατέον τὸν ἱαμποποιόν. Λέγει γὰρ οὗτος ἐν ταῖς ἑξαμέτροις· Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα τὴν ποντοχάρυβδιν τὴν ἐγγαστριμάχαιραν, ὃς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον, ἔννεφ' ὅπως ψηφίδι κακῇ κακὸν οἶτον ὀληται, βουλή δημοσίῃ παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο. Κέχρηται δὲ καὶ ὁ Ἐπίχαρμος ὁ Συρακόσιος ἐν τινὶ τῶν δραμάτων ἐπ' ὀλίγον καὶ Κρατῖνος ὁ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιητῆς ἐν Εὐνείδαις, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν Ἠγήμων ὁ Θάσιος, ὃν ἐκάλουν Φακῆν. Λέγει γὰρ οὕτως· Ἐς δὲ Θάσον μ' ἐλθόντα μετεωρίζοντες ἔβαλλον πολλοῖσι σπελέθοισι, καὶ ὧδέ τις εἶπε παραστάς· Ὡ πάντων ἀνδρῶν βδελυρώτατε, τίς σ' ἀνέπεισεν ἐς καλὴν κρηπίδα ποσὶν τοιοῖσδ' ἀναβῆναι; Τοῖσι δ' ἐγὼ πᾶσι σμικρὸν μετὰ τοῦτ' ἔπος εἶπον· Λῆμμ' ἀνέπεισε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἀναβῆναι καὶ σπάνις, ἢ πολλοὺς Θασίων εἰς ὀλκάδα βάλει εὐκούρων βδελυρῶν, ὀλλύντων τ' ὀλλυμένων τε ἀνδρῶν, οἳ νῦν κεῖθι κακῶς κακὰ ῥαψωδοῦσιν· οἷς καὶ ἐγὼ μετὰ τοῖς σίτου χρήζων ἐπίθησα. Αὖθις δ' οὐκ ἐπὶ κέρδος ἀποίσομαι, εἰς Θασίους δὲ μηδὲν πημαίνων κλυτὸν ἄργυρον ἐγγυαλίζω. *** Μὴ τις μοι κατὰ οἶκον Ἀχαιάδων νεμεσῆσιν πεσομένης ἀλόχου τὸν ἀχύρμιον ἄρτον ἐν οἴκοις, καὶ ποτέ τις εἶπῃ σμικρὸν τυροῦντ' ἐσιδοῦσα· ὥς Φιλίων Ὀρμὴν παρ' Ἀθηναίοισιν ἀείσας πεντήκοντ' ἔλαβε δραχμὰς, σὺ δὲ μικρὸν ἐπέμψω. Ταῦτά μοι ὀρμαίνοντι παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη χρυσὴν ῥάβδον ἔχουσα καὶ ἤλασεν εἶπέ τε φωνῇ· Δεινὰ παθοῦσα Φακὴ βδελυρὴ χώρ' εἰς τὸν ἀγῶνα. Καὶ τότε δὴ θάρσησα καὶ ἡριδὸν πολὺ μᾶλλον. Πεποίηκε δὲ παρωδίας καὶ Ἑρμιππος ὁ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιητῆς. Τούτων δὲ πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τοὺς ἀγῶνας τοὺς

θυμελικούς Ἠγήμων καὶ παρ' Ἀθηναίοις ἐνίκησεν ἄλλαις τε παρωδίαῖς καὶ τῇ Γιγαντομαχίᾳ. Γέγραφε δὲ καὶ κωμωδίαν εἰς τὸν ἀρχαῖον τρόπον, ἣν ἐπιγράφουσι Φιλίννην. ^[45]

- 45 (50) Ὁ δὲ Εὐβοῖος πολλὰ μὲν εἴρηκεν ἐν τοῖς ποιήμασι χαρίεντα· περὶ μὲν τῆς τῶν βαλανέων μάχης· βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν. Περὶ δὲ τοῦ λοιδορουμένου κουρέως τῷ κεραμεῖ τῆς γυναικὸς χάριν· μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαίρεο κουρεῦ, μήτε σὺ Πηλείδῃ. Ὅτι δὲ ἦν τις περὶ αὐτοὺς δόξα παρὰ τοῖς Σικελιώταις, Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ὁ τραγωδιοδιδάσκαλος ποιήσας ἐλεγεῖον τρόπον τοῦτον δηλοῖ· Ὡς Ἀγαθοκλῆος λάσσαι φρένες ἤλασαν ἔξω πατρίδος. Ἀρχαίων ἦν ὃδ' ἀνὴρ προγόνων, εἰδὼς ἐκ νεότητος αἰεὶ ξείνοισιν ὀμιλεῖν ξεῖνος· Μιμνέρμου δ' εἰς ἔπος ἄκρον ἰὼν παιδομανεῖ σὺν ἔρωτι πότ' ἦν ἴσον· ἔγραφε δ' ὠνὴρ εὖ, παρ' Ὀμηρεῖν ἀγλαΐην ἐπέων, πισσύγγους ἢ φῶρας ἀναιδέας ἢ τινα χλούνην, φλύων ἀνθηρῇ σὺν κακοδαιμονίῃ, τοῖα Συρηκοσίοις καὶ ἔχων χάριν· ὃς δὲ Βοιωτοῦ ἔκλυεν, Εὐβοίῳ τέρψεται οὐδ' ὀλίγον.» E LIBRO INCERTO. ^[70]

- 46 (τ) Athenaeus XIV: Τὸν δὲ Μαίσωνα Πολέμων ἐν τοῖς Πρὸς Τίμαιον ἐκ τῶν ἐν Σικελίᾳ φησὶν εἶναι Μεγαρέων, καὶ οὐκ ἐκ τῶν Νισαίων. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ. ^[1]

E LIBRO SECUNDO. Schol.

- 47 Aristoph. Av. 11: Ἐξηκεστίδης ... Μέννηται δὲ αὐτοῦ καὶ Πολέμων ἐν τῷ δευτέρῳ Περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἐρατοσθένους ἐπιδημίας, λέγων· «Ὁ δὲ Ἐξηκεστίδης, κιθαρωδὸς Πυθιονίκης, νικᾷ δὲ καὶ τὸν τῶν Καρνείων ἀγῶνα τὸν ἐν Λακεδαίμονι, καὶ Παναθήναια δίς.» E LIBRIS INCERTIS. ^[5]
- 48 Harpocratio v. Ἄζονι: Οἱ Σόλωνος νόμοι ἐν ξυλίναις ἦσαν ἄζοσι γεγραμμένοι ... ἦσαν δὲ, ὥς φησι Πολέμων ἐν τοῖς Πρὸς Ἐρατοσθένην, τετράγωνοι τὸ σχῆμα διασώζονται δὲ ἐν τῷ πρυτανεῖῳ, γεγραμμένοι κατὰ πάντα τὰ μέρη· ποιοῦσι δ' ἐνίοτε φαντασίαν τρίγωνον, ὅταν ἐπὶ τὸ στενὸν κλιθῶσι τῆς γωνίας. Schol. ^[5]
- 49 Soph. Oed. Col. v. 489 ἄπυστα φωνῶν· Τοῦτο ἀπὸ τῆς δρωμένης θυσίας ταῖς Εὐμενίσιν φησί· μετὰ γὰρ ἡσυχίας τὰ ἱερὰ δρῶσι, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἀπὸ Ἡσύχου θύουσιν αὐταῖς, καθάπερ Πολέμων ἐν τοῖς Πρὸς Ἐρατοσθένην φησὶν, οὕτω· «Τὸ δὲ τῶν Εὐπατριδῶν γένος, ὃ μετέχει τῆς θυσίας ταύτης.» Εἶτα ἐξῆς· «Τῆς δὲ πομπῆς ταύτης Ἡσυχίδαι, ὃ δὴ γένος ἐστὶ περὶ τὰς Σεμνὰς θεὰς, καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἔχει. Καὶ προθύονται πρὸ τῆς θυσίας κριδὸν Ἡσυχῷ ἱερὸν ἥρω, τοῦτον οὕτω καλοῦντες διὰ τὴν εὐφημίαν· οὗ τὸ ἱερὸν ἐστὶ παρὰ τὸ Κολώνειον, ἐκτὸς τῶν Ἐννέα πυλῶν.» Hesych. ^[10]
- 50 v. Δευτερόποτμος, ὁ ὑπὸ τινων ὑστερόποτμος· οὕτω δὲ ἔλεγον ὁπόταν τινὶ ὥς τεθνεῶτι τὰ νομιζόμενα ἐγένετο καὶ ὕστερον ἀνεφάνη ζῶν. Ὁ δὲ Πολέμων καὶ ἀπειρήσθαι τοῖς τοιοῦτοις εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν τῶν Σεμνῶν φησι θεῶν. Hesych. ^[5]
- 51 : Βίηφι, δύναμις, βία, ὥς Πολέμων ἐν Ἐρατοσθένους ἐπιδημίᾳ. Hesych.
- 52 : Ἐφωδίων. Ἐρατοσθένης διὰ τοῦ τ' Ἐφωτίων ἀναγράφει, Μαινάλιον, περιοδονίκην, παγκρατιαστήν· ὁ δὲ Πολέμων διὰ τοῦ δ. ΠΡΟΣ ΝΕΑΝΘΗΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΑΙ.
- 53 Athenaeus XIII: Διαβόητα δ' ἐστὶ καὶ τὰ ἐπὶ Κρατίνῳ τῷ Ἀθηναίῳ γενόμενα, κ. τ. λ. (Vide Neanthis fr. 24.) Οὐκ ἄγνοῶ δὲ, ὅτι τὰ περὶ Κρατίνου καὶ Ἀριστοδήμου πεπλάσθαι φησὶ Πολέμων ὁ περιηγητὴς ἐν ταῖς Πρὸς τὸν Νεάνθη ἀντιγραφαῖς. [ΠΡΟΣ ΙΣΤΡΟΝ?] Athenaeus IX: Σὺ δὲ κατὰ τὰς συνθήκας ἂν μὴ αὖριον ἀποδῶς τὰ ὠμολογημένα, οὐκ ἐξαπατήσεως δημοσίᾳ σε γράψομαι, ἀλλὰ τὸν Φᾶσιν οἰκήσοντα ἀποπέμψω, ὥς Πολέμων ὁ περιηγητὴς Ἴστρον, τὸν Καλλιμάχειον συγγραφέα, εἰς τὸν ὁμώνυμον κατεπόντου ποταμόν. ^[5]

Schol. Pind. Nem. V, 89: Ἐν Ἀθήναις φασὶν εὐρῆσθαι τὴν παλαιστρικὴν ὑπὸ Φόρβαντος τοῦ παιδοτρίβου Θησέως. Φερεκύδης δὲ ἡνίοχον τὸν Φόρβαντά φησι Θησέως, σὺν ᾧ καὶ τὴν Ἀμαζόνα ἀρπάζει. Καὶ Πολέμων δὲ ἱστορεῖ πάλιν εὐρηκέναι Φόρβαντα Ἀθηναῖον, ὅτι δὲ Θησεὺς παρ' Ἀθηναῖς ἔμαθε πάλιν Ἰστρος ἱστορεῖ. ΠΡΟΣ ΑΔΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΓΟΝΟΝ. ^[5]

t56-57

E LIBRO PRIMO. Athenaeus XI: Πολέμων δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονόν φησιν οὕτως: «Τῆς δ' Ἡρακλείας τῆς ὑπὸ τὴν Οἶτην καὶ Τραχῖνα τῶν οἰκητόρων μεθ' Ἡρακλέους τινὲς ἀφικόμενοι ἐκ Λυδίας Κυλικράνες, οἱ δ' Ἀθαμᾶνες, ἀφ' ὧν οἱ τόποι διαμένουσιν· οἷς οὐδὲ τῆς πολιτείας μετέδωσαν οἱ Ἡρακλεῶται, συνοῖκους ἀλλοφύλους ὑπολαβόντες. ^[5]

56 Κυλικράνες δὲ λέγονται, ὅτι τοὺς ὠμούς κεχαραγμένοι κύλικας ἦσαν.» Hesych. v. Κυλικράνων: Πολέμων φησὶν ὅτι τοὺς ὠμούς κεχαραγμένοι ἦσαν κύλικας· οἱ δὲ τοὺς ὑπὸ τῇ Οἶτῃ Ἡρακλεῶτας ἀπὸ τίνος οὕτως ὠνομάσθαι. Athenaeus XI: Σελευκίς. ^[10]

57 Ὅτι ἀπὸ Σελεύκου τοῦ βασιλέως τὴν προσηγορίαν ἔσχε τὸ ἔκπωμα, προεῖρηται, ἱστοροῦντος τοῦτο καὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου. Πολέμων δ' ἐν πρώτῳ τῶν Πρὸς Ἀδαῖον. «Ποτήρια (φησὶ) παραπλήσια Σελευκίς, Ῥοδιάς, Ἀντιγονίς.» E LIBRO TERTIO. ^[5]

58 Athenaeus V: Ἐν τούτοις ὁ Λυσίας εἰπὼν ὅτι καὶ χαλκῇ ἦν ἡ ἐγγυθήκη, σαφῶς παρίστησιν ὡς καὶ ὁ Καλλίξενος εἶρηκε λεβήτων αὐτὰς ὑποθήματα εἶναι· οὕτως γὰρ καὶ Πολέμων ὁ περιηγητὴς εἶπεν ἐν τρίτῳ τῶν Πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον, ἐξηγούμενος διάθεσιν ἐν Φλιοῦντι κατὰ τὴν Πολεμάρχειον στοὰν γεγραμμένην ὑπὸ Σίλλακος τοῦ Ῥηγίνου, οὗ μνημονεύουσιν Ἐπίχαρμος καὶ Σιμωνίδης, λέγων οὕτως: «Ἐγγυθήκη καὶ ἐπ' αὐτῆς κύπελλον.» E LIBRO QUINTO. ^[5]

59 Athenaeus IX: Πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ τῶν Πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον πορφυρίωνά φησι τὸν ὄρνιν, διαιτώμενον κατὰ τὰς οἰκίας τὰς ὑπάνδρους τῶν γυναικῶν τηρεῖν πικρῶς, καὶ τοιαύτην ἔχειν αἴσθησιν ἐπὶ τῆς μοιχευομένης, ὥσθ', ὅταν τοῦθ' ὑπονοήσῃ, προσημαίνει τῷ δεσπότη, ἀγχόνῃ τὸ ζῆν περιγράφας. «Οὐ πρότερόν τε,» φησὶ, «τροφῆς μεταλαμβάνει, εἰ μὴ περιπατήσῃ τόπον τινὰ ἐξευρῶν ἑαυτῷ ἐπιτήδειον· μεθ' ὃ κονισάμενος λούεται, εἶτα τρέφεται.» Athenaeus XI: Πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ τῶν Πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονόν φησι: «Διόνυσος τέλειος, καθήμενος ἐπὶ πέτρας· ἐξ εὐωνύμων δ' αὐτοῦ σάτυρος φαλακρὸς, ἐν τῇ δεξιᾷ κώθωνα μόνωτον ῥαβδωτὸν κρατῶν. ^[5]

60 » Athenaeus XI: Καὶ Πολέμων δ' ἐν τῇ * τῶν Πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον, ὅτι κεραμέοις ἀγγείοις ἐχρῶντο οἱ Λακεδαιμόνιοι, γράφει οὕτως: «Ἀλλὰ μὴν ὅτι ἀρχαῖκόν ἦν τὸ τοιοῦτον τῆς ἀγωγῆς γένος *** ὃ καὶ νῦν δρᾶται παρὰ τισι τῶν Ἑλλήνων, ἐν Ἀργεὶ μὲν ἐν ταῖς δημοσίαις θοίναις, ἐν Λακεδαίμονι δὲ κατὰ τὰς ἐορτάς· ἔν τε τοῖς ἐπινικίοις καὶ τοῖς γάμοις τῶν παρθένων, πίνουσιν ἐκ κεραμέων ποτηρίων· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις συμποσίοις καὶ φειδιτίοις ἐκ πιθακῶν. ^[5]

61 » E LIBRO SEXTO.

62 Athenaeus IX: Πολέμων δ' ἐν ἕκτῳ τῶν Πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον περὶ τῆς διαφορᾶς λέγει τοῦ κατὰ χεῖρὸς πρὸς τὸ νίψασθαι. E LIBRIS INCERTIS.

63 Athenaeus XI: Πολέμων δ' ἐν τοῖς Πρὸς Ἀντίγονον περὶ ζωγράφων φησὶν: «Ἀθήνησιν ἐν τῷ τοῦ Πειρίθου γάμῳ πεποίηκεν Ἰππεὺς τὴν μὲν οἰνοχόην καὶ τὸ κύπελλον λίθινα, χρυσῷ τὰ χεῖλη περιτεραμνίσας, τὰς δὲ κλισίας ἐλατίνας, χαμᾶζε ποικίλοις στρώμασι κεκοσμημένας, ἐκπώματα δὲ κεραμέους κανθάρους, καὶ τὸν λύχνον ὁμοίως ἐκ τῆς ὀροφῆς ἐξηρητημένον, ἀνακεχυμένας ἔχοντα τὰς φλόγας.» Athenaeus XV: Πολέμων δ' ἐν τοῖς Πρὸς Ἀδαῖον παρὰ Ἡλείοις φησὶ, μύρον τι πλαγγόνιον καλεῖσθαι, εὐρεθὲν ὑπὸ τίνος Πλαγγόνος. ^[5]

- ⁶⁴ Ὅμοιως ἱστορεῖ καὶ Σωσίβιος ἐν Ὁμοιότησιν. Cf. Hellad. ap. Phot. p. 532, 6 Bekk.: Πλαγγόνιον, ὅπερ εὗρε γυνὴ Ἥλεία, καλουμένη Πλαγγών. Suidas v. ^[5]
- ⁶⁵ Ἀζηνιεύς: Ἀζηνία δημός ἐστι φυλῆς τῆς Ἰπποκοωντίδος, ἀφ' ἧς ὁ φυλῆτης Ἀζηνιεύς. Καὶ Ἀζηνιεύς καὶ Ἐρχιεῖς καὶ Ἀλιεῖς καὶ πάντα τὰ ὅμοια δασέως φασι φθέγγεσθαι τοὺς Ἀττικοὺς τοὺς παλαιούς. Πολέμων ἐν τοῖς Πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον. Athenaeus VIII: Καὶ Ἀνδροκύδης δ' ὁ Κυζικηνὸς ζωγράφος, φίλιχθς ὢν, ὡς ἱστορεῖ Πολέμων, ἐπὶ τοσοῦτον ἦλθεν ἡδυπαθείας, ὡς καὶ τοὺς περὶ τὴν Σκύλλαν ἰχθὺς κατὰ σπουδὴν γράψαι. ^[5]
- ⁶⁷ Diog. L. II, 104: Θεόδωροι δὲ γεγόνασι εἴκοσι ... δωδέκατος ζωγράφος, οὗ μέμνηται Πολέμων. Idem IV, 58: Γεγόνασι δὲ Βίωνες δέκα .
- ⁶⁸ .. ὄγδοος Μιλήσιος ἀνδριαντοποιὸς, οὗ μέμνηται καὶ Πολέμων. Idem V, 85: Γεγόνασι δὲ Δημήτριοι ἀξιόλογοι εἴκοσι .
- ⁶⁹ .. πέμπτος ἀνδριαντοποιὸς, οὗ μέμνηται Πολέμων. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.
- ^{t70-72b} ΠΡΟΣ ΑΤΤΑΛΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ. Athenaeus VIII: Πρὸς τούτοις τοῖς ὀψοφάγοις οἶδα καὶ τὸν παρ' Ἥλείοις τιμώμενον ὀψοφάγον Ἀπόλλωνα.
- ⁷⁰ Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Πολέμων ἐν τῇ Πρὸς Ἀτταλον ἐπιστολῇ. Clem.
- ⁷¹ Al. Protrept.: Πολέμων δὲ κεχηνότος Ἀπόλλωνος οἶδεν ἄγαλμα, καὶ ὀψοφάγου πάλιν Ἀπόλλωνος ἄλλο ἐν Ἥλιδι τιμώμενον. Idem: Διόνυσον ἥδη σιωπῶ τὸν χοιροψάλαν Σικυώνιοι τοῦτον προσκυνοῦσιν, ἐπὶ τῶν γυναικείων τάξαντες τὸν Διόνυσον μορίων.
- ^{72b} Schol. ad h. l.: Χοιροψάλας Διόνυσος ἐν Σικυῶνι [τῆς Βοιωτίας] τιμᾶται, ὡς Πολέμων ἐν τῇ Πρὸς Ἀτταλον ἐπιστολῇ. Ἔστι δὲ μεταλαμβανόμενον ὁ τὸν χοῖρον ψάλλον τοῦτ' ἔστι τίλλων. Χοῖρος δὲ γυναικεῖον αἰδοῖον. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΟΡΥΧΟΥ ΠΡΟΣ ΔΙΟΦΙΛΟΝ.
- ^{73a} Zenob. V, 13: Μωρότερος εἶ Μορύχου · αὕτη ἡ παροιμία λέγεται παρὰ τοῖς Σικελιώταις ἐπὶ τῶν εὐθές τι διαπρασσομένων, ὡς φησι Πολέμων ἐν τῇ Πρὸς Διόφιλον ἐπιστολῇ. Λέγεται δὲ οὕτως μωρότερος εἶ Μορύχου, ὃς τᾶνδον ἀφείς ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται. Μόρυχος δὲ Διονύσου ἐπίθετον, ἀπὸ τοῦ τὸ πρόσωπον μολύνεσθαι ἐπειδὰν τρυγῶσι τῷ ἀπὸ τῶν βοτρυῶν γλεύκει καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις μορῶσαι γὰρ τὸ μολῦναι· καταγνωσθῆναι δὲ αὐτοῦ εὐήθειαν, παρόσον ἔξω τοῦ νεῶ τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἐστι, παρὰ τῇ εἰσόδῳ, ἐν ὑπαίθρῳ. Κατεσκευάσται δὲ ἀπὸ Φελλάτα καλουμένου λίθου ὑπὸ Σιμμίου τοῦ Εὐπαλάμου. Suidas (et Photius): Μωρότερος Μορύχου (Μωρ. ^[10]
- ^{73b} Phot.) παροιμία. Πολέμων φησὶ λέγεσθαι ταύτην παρὰ Σικελιώταις οὕτως· Μωρότερος εἶ (εἰμὶ Phot.) Μορύχου, ὃς τᾶνδον ἀφείς ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται. Μόρυχος δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος κατ' ἐπίθετον (κατεπείθετο Phot.), διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ τρύγῃ γλεύκει τε καὶ σύκοις. Μορῶσαι δὲ τὸ μολῦναι. Ὅμηρος γοῦν τὸ μεμολυσμένος μεμορυγμένος (μεμορυχμένος Phot., μεμορυχημένος Suid.) φησίν. Εὐήθειαν δὲ τούτου καταγνωσθῆναι, παρόσον ἔξω τοῦ νεῶ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα καθίδρυται παρὰ τῇ εἰσόδῳ. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐθές τι διαπραττομένων. Clem. ^[10]
- ^{73c} Alex. Protrept.: Παραθήσομαι τοῦ Μορύχου Διονύσου τὸ ἄγαλμα Ἀθήνησι γεγονέναι μὲν ἐκ τοῦ Φελλάτα καλουμένου λίθου, ἔργον δὲ εἶναι Σίκωνος τοῦ Εὐπαλάμου, ὡς φησι Πολέμων ἐν τινὶ ἐπιστολῇ. Athenaeus XI: Καὶ Πολέμων δὲ ἐν τῷ Περὶ τοῦ Μορύχου ἐν Συρακούσαις φησὶν ἐπ' ἄκρᾳ τῇ Νήσῳ πρὸς τῷ τῆς Ὀλυμπίας ἱερῷ, ἐκτὸς τοῦ τείχους, ἐσχάραν τινὰ εἶναι, «ἀφ' ἧς, φησὶ, τὴν κύλικα ναυστολοῦσιν ἀναπλέοντες μέχρι τοῦ γενέσθαι τὴν ἐπὶ τοῦ νεῶ τῆς Ἀθηνᾶς ἀόρατον ἀσπίδα· καὶ οὕτως ἀφιᾶσιν εἰς τὴν θάλασσαν κεραμέαν κύλικα, καθέντες εἰς αὐτὴν ἄνθεα καὶ κηρία καὶ λιβανωτὸν ἄτμητον, καὶ ἄλλ' ἄττα μετὰ τούτων ἀρώματα. ^[5]

75 » ΠΡΟΣ ΑΡΑΝΘΙΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

76 Athenaeus XV: Καὶ ὁ εἰς Ἀγήμονα δὲ τὸν Κορίνθιον, Ἀλκυόνης πατέρα, ὃν ἄδουσι Κορίνθιοι, ἔχει τὸ παιανικὸν ἐπίφθεγμα. Παρέθετο δὲ αὐτὸν Πολέμων ὁ περιηγητὴς ἐν τῇ Πρὸς Ἀράνθιον ἐπιστολῇ. ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΝ [ΕΠΙΣΤΟΛΗ].

76a Schol. Eur. Or. 1632: ὅτι ἡ Ἑλένη [τὸ τῆς Ἑλένης ἄστρον, ἣν ἰδιωτικῶς φασὶ Τραμουντάναν vs. 1626] τοῖς χειμαζομένοις κατὰ θάλατταν ἐπήκοός ἐστι, κατὰ Εὐριπίδην σεσημείωται· ὁ μέντοι Σωσίβιος ἔμπαλιν οἶεται οὐκ εὐμενῶς αὐτὴν ἐπιφαίνεσθαι. His addit cod. Flor. 33: Πολέμων δὲ καὶ ἐν [τῷδε] τῷ πρὸς Ἀλεξανδρίδην τὴν μὲν τοῖν δυοῖν ἀστέροις ἐπιφάνειαν τῶν Διοσκούρων ἀνωμολογήσθαι, τὴν δὲ τῶν λεγομένων Ζοβείρων (l. Καβείρων) ** ΠΕΡΙ ΑΔΟΞΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ. [5]

77 Athenaeus IX: Ὡς δὲ καὶ εὐώδεσι τὰς χεῖρας κατεχρίοντο, τὰς ἀπομαγδαλιάς ἀτιμάσαντες, ἅς Λακεδαιμόνιοι ἐκάλουν κυνάδας, ὥς φησι Πολέμων ἐν τῇ Περὶ ὀνομάτων ἀδόξων ἐπιστολῇ. Idem VI: Τὸ δὲ τοῦ παρασίτου ὄνομα πάλαι μὲν ἦν σεμνὸν καὶ ἱερὸν.

78 Πολέμων γοῦν—ὁ εἴτε Σάμιος ἢ Σικυώνιος εἴτ' Ἀθηναῖος ὀνομαζόμενος χαίρει, ὥς ὁ Μοψεάτης Ἡρακλείδης λέγει καταριθμούμενος αὐτὸν καὶ ἀπ' ἄλλων πόλεων· ἐπεκαλεῖτο δὲ καὶ Στηλοκόπας, ὥς Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος εἴρηκε—γράψας περὶ παρασίτων φησὶν οὕτως· «Τὸ τοῦ παρασίτου ὄνομα νῦν μὲν ἄδοξόν ἐστι, παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις εὐρίσκομεν τὸν παράσιτον ἱερὸν τι χρῆμα καὶ τῷ συνθοίνῳ παρόμοιον. Ἐν Κυνοσάργει μὲν οὖν ἐν τῷ Ἡρακλείῳ στήλῃ τίς ἐστίν, ἐν ᾗ ψήφισμα μὲν Ἀλκιβιάδου, γραμματεὺς δὲ Στέφανος Θουκυδίδου· λέγεται δ' ἐν αὐτῷ περὶ τῆς προσηγορίας οὕτως· «Τὰ δὲ ἐπιμήνια θυέτω ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν παρασίτων. Οἱ δὲ παράσιτοι ἔστων ἐκ τῶν νόθων καὶ τῶν τούτων παίδων κατὰ τὰ πάτρια. Ὅς δ' ἂν μὴ θέλῃ παρασιτεῖν, εἰσαγέτω καὶ περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον.» Ἐν δὲ τοῖς κύρβεσι τοῖς περὶ τῶν Δηλιαστῶν οὕτως γέγραπται· «Καὶ τὸ κήρυκε ἐκ τοῦ γένους τῶν κηρύκων τοῦ τῆς μυστηριώτιδος. Τούτους δὲ παρασιτεῖν ἐν τῷ Δηλίῳ ἐνιαυτόν.» Ἐν δὲ Παλληνίδι τοῖς ἀναθήμασιν ἐπιγέγραπται τάδε· «Ἀρχοντες καὶ παράσιτοι ἀνέθεσαν οἱ ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος στεφανωθέντες χρυσῷ στεφάνῳ ἐπὶ Διφίλης ἱερείας. ** Παράσιτοι Ἐπίλυκος Στραττίου Γαργήτιος, Περικλῆς Περικλείτου Πιτθεύς, Χαρίνος Δημοχάρους Γαργήτιος.» Κὰν τοῖς τοῦ βασιλέως δὲ νόμοις γέγραπται· «Θύειν τῷ Ἀπόλλωνι τοὺς Ἀχαρνέων παρασίτους.» ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΠΟΛΕΙΣ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ. [25]

79 Athenaeus X: Ἐπινε δὲ πλεῖστον καὶ Ἀρκαδίων (ἄδηλον δ' εἰ ὁ Φιλίππῳ διεχθρεύσας), ὥς τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ, ὃπερ ἀνέγραψε Πολέμων ἐν τῷ Περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων· Τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἥριον Ἀρκαδίωνος ἄστεος ὠρθωσαν τᾷδε παρ' ἀτραπιτῷ υἱῆς Δόρκων καὶ Χαρμύλος. Ἐφθιτο δ' ὠνήρ, ἄνθρωπ', ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος. Ἐρασίξενον δὲ τινα πεπωκέναι πλεῖστόν φησι τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα· Τὸν βαθὺν οἶνοπότην Ἐρασίξενον ἢ δις ἐφεξῆς ἀκρήτου προποθεῖς ὥχετ' ἔχουσα κύλιξ. Ἐπινε δὲ πλεῖστον καὶ Ἀλκέτας ὁ Μακεδὼν, ὥς φησιν Ἀριστοῦ ὁ Σαλαμίνιος, καὶ Διότιμος ὁ Ἀθηναῖος. Οὗτος δὲ καὶ Χώνη ἐπεκαλεῖτο· ἐντιθέμενος γὰρ τῷ στόματι χώνην ἀπαύστως ἔπινεν ἐπιχεομένου οἴνου, ὅθεν καὶ Χώνη ἐπεκλήθη, ὥς φησι Πολέμων. Idem X: Πολέμων δὲ ἐν τῷ Περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων περὶ Ἡλείων λέγων παρατίθεται τόδε τὸ ἐπίγραμμα· Ἥλις καὶ μεθύει καὶ ψεύδεται· οἷος ἐκάστου οἶκος, τοίη δὴ καὶ συνάπασα πόλις. [5]

t81-84 ΠΕΡΙ ΠΟΤΑΜΩΝ. Schol.

81 Eurip. Med. 827: Νῦν τοῦ ἐν Ἀττικῇ (sc. Κηφισσοῦ) μνημονεύει. Ὡς γὰρ καὶ ἕτερος ὁμώνυμος ἐν Βοιωτίᾳ. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι, καθὰ φησι Πολέμων ἐν τῷ Περὶ ποταμῶν, γράφων οὕτως· «Ἐν

Ἀθήνησιν τε Κηφισὸς καὶ ἐν Σικυῶνι καὶ ἐν Ἀργεὶ ** .» Athenaeus VII: Καλοῦνται δὲ οἱ
κεστρεῖς ὑπὸ τινων πλώτες, ὥς φησι Πολέμων ἐν τῷ Περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποταμῶν. ^[5]

82 Καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις οὕτως αὐτοὺς ὀνομάζει· Αἰολίαι πλώτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν
δὲ σκιαθίδες. Macrobius Saturn. ^[5]

83 V, 19: Polemon vero in libro qui inscribitur Περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ θαυμαζομένων ποταμῶν, sic
ait : Οἱ δὲ Παλικοὶ προσαγορευόμενοι παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις αὐτόχθονες θεοὶ νομίζονται.
Ἐπάρχουσι δὲ τούτων * ἀδελφοὶ κρατῆρες χαμαίζηλοι. Προσιέναι δὲ ἀγιστεύοντας χρὴ πρὸς
αὐτοὺς ἀπὸ τε παντὸς ἄγους καὶ συνουσίας, ἔτι δὲ καὶ τινων ἐδεσμάτων. Φέρεται δὲ ἀπ' αὐτῶν
ὁσμὴ βαρεῖα θείου καὶ τοῖς πλησίον ἰσταμένοις καρηβάρησιν ἐμποιοῦσα δεινὴν. Τὸ δὲ ὕδωρ
ἐστὶ θολερὸν αὐτῶν καὶ τὴν χροάν ὁμοιότατον χαμαὶ ῥύπῳ λευκῷ· φέρεται δὲ κολποῦμένον τε
καὶ παφλάζον, οἷαί εἰσιν αἱ δῖναι τῶν ζεόντων ἀναβολάδην ὑδάτων. Φασὶ δ' εἶναι καὶ τὸ βάθος
ἀπέραντον τῶν κρατήρων τούτων, ὥστε καὶ βοῦς εἰσπεσόντας ἠφανίσθαι καὶ ζεῦχος ὀρικὸν
εἰσελαυνόμενον, ἔτι δὲ φορβάδας ἐναλλομένας. Ὅρκος δὲ ἐστὶ τοῖς Σικελιώταις μέγιστος
καθηραμένων τῶν προκληθέντων· οἱ δὲ ὀρκωταὶ γραμμάτιον ἔχοντες ἀγορεύουσι τοῖς
ὀρκουμένοις περὶ ὧν ἂν χρήζωσι τοὺς ὅρκους· ὁ δὲ ὀρκούμενος θαλλὸν κραδαίνων,
ἐστεμμένος, ἄζωστος καὶ μονοχίτων, ἐφαπτόμενος τοῦ κρατήρος, ἐξ ὑποβολῆς δίδεισι τὸν
ὅρκον. Καὶ ἂν μὲν ἐμπεδώσῃ τοὺς ῥηθέντας ὅρκους, ἀσινὴς ἀπεισιν οἴκαδε· παραβάτης δὲ
γενόμενος τῶν θεῶν ἐμποδὼν τελευτᾷ. Τούτων δὲ γινομένων, ἐγγυητὰς ὑπισχνοῦνται
καταστήσειν τοῖς ἱερεῦσιν, [οἷς] ἔάν τι νεαρὸν γένηται κάθαρσιν ὀφλισκάνουσι τοῦ τεμένους.
Περὶ δὲ τὸν τόπον τοῦτον ὥκησαν Παλικηνοὶ πόλιν ἐπώνυμον τούτων τῶν δαιμόνων Παλικήν.
Athenaeus XII: Πολέμων δ' ὁ περιγηγῆς ἐν τῷ Περὶ θαυμασίων Ἀρχέστρατον φησι τὸν μάντιν
ἀλόντα ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ ἐπὶ ζυγὸν ἀναβληθέντα ὀβολοῦ ὀλκὴν εὗρεθῆναι ἔχοντα· οὕτως
ἦν ἰσχνός. ^[5]

84 Ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ ὥς καὶ Πανάρετος ἱατρῷ μὲν οὐδὲν ὠμίλησεν, Ἀρκεσιλάου δὲ ἡκροᾶτο τοῦ
φιλοσόφου, καὶ ὅτι συνεγένετο Πτολεμαίῳ τῷ Εὐεργέτῃ, τάλαντα δώδεκα τὸν ἐνιαυτὸν
λαμβάνων. Ἦν δὲ ἰσχνότατος, ἄνοσος διατελέσας. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΚΑΡΧΗΔΟΝΙ ΠΕΠΛΩΝ.

85 Athenaeus XII: Ἀλκισθένης δὲ τὸν Συβαρίτην φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Θαυμασίοις (c. 96) ὑπὸ
τρυφῆς ἰμάτιον τοιοῦτον κατασκευάσασθαι τῇ πολυτελείᾳ, ὥς προτίθεσθαι αὐτὸ ἐπὶ Λακινίου
ἐν τῇ πανηγύρει τῆς Ἥρας, εἰς ἣν συμπορεύονται πάντες Ἰταλιῶται, καὶ τῶν δεικνυμένων
μάλιστα πάντων ἐκεῖνο θαυμάζεσθαι· οὗ φασὶ κυριεύσαντα Διονύσιον τὸν πρεσβύτερον
ἀποδόσθαι Καρχηδονίοις ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ταλάντων. Ἱστορεῖ δὲ καὶ Πολέμων περὶ αὐτοῦ ἐν
τῷ ἐπιγραφομένῳ Περὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι πέπλων. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΑΝΝΑΘΡΟΥ.
^[10]

86 Athenaeus IV: Πολέμων δ' ἐν τῷ Παρὰ Ξενοφῶντι καννάθρῳ τοῦ παρὰ Λάκῳσι καλουμένου
δεῖπνου κοπίδος μνημονεύοντα Κρατῖνον (φησὶ) ἐν Πλούτοις λέγειν· Ἄρ' ἀληθῶς τοῖς ξένοισιν
ἐστίν, ὥς λέγους', ἐκεῖ πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσιν ἐν τῇ κοπίδι θοινᾶσθαι καλῶς; ἐν δὲ ταῖς λέσχαισι
φύσκει προσηπατταλευμέναι κατακρέμονται, τοῖσι πρεσβύταισιν ἀποδάκνειν ὁδᾶξ; Καὶ
Εὐπολὶς ἐν Εἰλῳσι· «καὶ γένηται τοῖσδε σάμερον κοπίς.» Δεῖπνον δ' ἐστὶν ἰδίως ἔχον ἢ κοπίς·
καθάπερ καὶ τὸ καλούμενον ἄϊκλον. *** Ἐπὶ δὲ κοπίζωσι, πρῶτον μὲν δὴ σκηνὰς ποιοῦνται
παρὰ τὸν θεὸν, ἐν δὲ ταύταις στιβάδας ἐξ ὕλης· ἐπὶ δὲ τούτων δάπιδας ὑποστρωννύουσιν, ἐφ'
αἷς τοὺς κατακλιθέντας εὐωχοῦσιν, οὐ μόνον τοὺς ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἀφικνουμένους, ἀλλὰ καὶ
τοὺς ἐπιδημήσαντας τῶν ξένων. Θύουσι δ' ἐν ταῖς κοπίσιν αἶγας, ἄλλο δ' οὐδὲν ἱερεῖον· καὶ τῶν
κρεῶν διδῶσι μοίρας πᾶσι καὶ τὸν καλούμενον φυσίκιλλον, ὅς ἐστιν ἀρτίσκος ἐγκρίδι
παραπλήσιος, γογγυλώτερος δὲ τὴν ιδέαν· διδῶσι τῶν συνιόντων ἐκάστῳ τυρὸν χλωρὸν καὶ

γαστροδὸς καὶ φύσκης τόμον καὶ τραγήματα σὺκά τε ξηρὰ καὶ κυάμους καὶ φασήλους χλωρούς. Κοπίζει δὲ καὶ τῶν ἄλλων Σπαρτιατῶν ὁ βουλόμενος. Ἐν δὲ τῇ πόλει κοπίδας ἄγουσι καὶ τοῖς Τιθινιδίοις καλουμένοις ὑπὲρ τῶν παίδων κομίζουσι γὰρ αἱ τιτθαὶ τὰ ἄρρενα παιδιά κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ἀγρὸν καὶ πρὸς τὴν Κορυθαλλίαν καλουμένην Ἄρτεμιν, ἥς τὸ ἱερὸν παρὰ τὴν καλουμένην Τίασσάν ἐστιν ἐν ταῖς πρὸς τὴν Κλήταν μέρεσι· τὰς δὲ κοπίδας παραπλησίως ταῖς λελεγμέναις ἐπιτελοῦσι. Θύουσι δὲ καὶ τοὺς γαλαθηνοὺς ὀρθαγορίσκους καὶ παρατιθέασιν ἐν τῇ θοίνῃ τοὺς ἱπνίτας ἄρτους. Τὸ δὲ ἄϊκλον ὑπὸ μὲν τῶν ἄλλων Δωριέων καλεῖται δεῖπνον. Ἐπίχαρμος γοῦν ἐν Ἑλπίδι φησὶν· «Ἐκάλεσε γὰρ τύ τις ἐπ' ἄϊκλον ἐκῶν, τὸ δὲ ἐκῶν ὥχαιο τρέχων.» Τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ ἐν Περιάλλῳ. Ἐν δὲ τῇ Λακεδαίμονι τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ φειδίτιον μετὰ δεῖπνον τὸ καλούμενον ἄϊκλον εἰσφέρουσιν ἄρτους ἐν ἄρριχίδι καὶ κρέας ἐκάστω· καὶ τῷ νέμοντι τὰς μοίρας ἀκολουθῶν ὁ διάκονος κηρύττει τὸ ἄϊκλον προστιθεὶς τοῦ πέμψαντος τὴν ὀνομασίαν.» Ταῦτα μὲν ὁ Πολέμων. Πρὸς δὲν ἀντιλέγων Δίδυμος ὁ γραμματικὸς κτλ. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΟΥ ΚΩΔΙΔΙΟΥ. ^[40]

- 87 Hesychius: Διὸς κώδιον· οὕτως ἔλεγον οὗ τὸ ἱερεῖον Διὶ τέθυται, ἐφ' οὗ οἱ καθαιρόμενοι ἐστήκεσαν τῷ ἀριστερῷ ποδί· τινὲς δὲ τὸ μέγα καὶ τέλειον· ὁ δὲ Πολέμων τὸ ἐκ τοῦ Διὶ τεθυμένου ἱερείου. Athenaeus XI: Πολέμων δ' ἐν τῷ Περὶ τοῦ δίου κωδίου φησί· «Μετὰ δὲ ταῦτα τὴν τελετὴν ποιεῖ, καὶ αἰρεῖται ἐκ τῆς θαλάμης καὶ νέμει ** ὅσοι ἄνω τὸ κέρνος περιενηνοχότες.
- 88 Τοῦτο δ' ἐστὶν ἀγγεῖον κεραμεοῦν, ἔχον ἐν αὐτῷ πολλοὺς κοτυλίσκους κεκολλημένους· ἐνὶ δ' ἐν αὐτοῖς ὄρμινοι, μήκωνες λευκοὶ, πυροὶ, κριθαὶ, λάθυροι, ὦχροι, φακοὶ, κύαμοι, ζεαὶ, βρόμος, παλάθιον, μέλι, ἔλαιον, οἶνος, γάλα, οἶον ἔριον ἄπλυτον. Ὁ δὲ τοῦτο βαστάσας, οἶον λικνοφορήσας, τούτων γεύεται.» ΠΕΡΙ ΑΡΤΟΥ. ^[10]
- 89a Athenaeus III: Ἄρτου δεῖ, καὶ οὐ τῶν Μεσσαπίων βασιλέως, λέγω τῶν ἐν Ἰαπυγίᾳ, περὶ οὗ καὶ σύγγραμμά ἐστι Πολέμωνι. Μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Θουκυδίδης ἐν ἐβδόμῃ καὶ Δημήτριος ὁ κωμωδοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Σικελίᾳ διὰ τούτων· Κάκεῖθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνέμῳ νότῳ διεβάλομεν τὸ πέλαγος εἰς Μεσσαπίους· Ἄρτος δ' ἀναλαβὼν ἐξένισεν ἡμᾶς καλῶς ξένος γε χαρίεις ἦν ἐκεῖνος καὶ μέγας καὶ λαμπρός. Suid. ^[10]
- 89b v. Ἄρτος ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τυράννου Μεσσαπίων, ὃν καὶ πρόξενον Ἀθηναίους ποιήσασθαί φησι Πολέμων. VARIA INCERTAE SEDIS.
- 90 Schol. Pind. Ol. VII, 95: Πολέμων γὰρ φησι παρὰ Χίοις μὲν τὸν Διόνυσον δεδέσθαι καὶ παρ' Ἐρυθραίοις δὲ τὸ ἔδος τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ ὅλως πολὺν κατεσπάρθαι λόγον περὶ τῶν ἀγαλμάτων ὡς μὴ μενόντων, ἀλλὰ πορευομένων ἄλλοσε πολλάκις. Athenaeus II: Πολέμων δὲ φησι τοὺς Λακεδαιμονίους τοὺς θερμούς λυσιλαΐδας καλεῖν. ^[5]
- 92 Idem II: Καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δὲ φησι ποταμὸν γίνεσθαι τὴν κυνάραν. Καὶ Σκύλαξ δὲ ἡ Πολέμων γράφει· «εἶναι μὲν τὴν γῆν ὑδρηλὴν κρήνησι καὶ ὀχετοῖσιν, ἐν δὲ τοῖς οὖρεσι πέφυκε κυνάρη καὶ βοτάνη ἄλλη,» καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· «ἐντεῦθεν δὲ ὄρος παρέτεινε τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὑψηλὸν τε καὶ δασὺ ἀγρίῃ ὕλῃ καὶ ἀκάνθῃ κυνάρᾳ.» Hesych. ^[5]
- 93a s. v. Ἠλύσιον· μακάρων νῆσος ... Ἄλλοι, κεκεραυνωμένον χωρίον ἢ πεδίον. Τὰ δὲ τοιαῦτά ἐστιν ἄβατα, καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλύσια. Πολέμων δὲ Ἀθηναίους φησὶ καὶ ἄλλοι τινὲς τὸ κατασκηφθὲν χωρίον ἢ ἱερόν. Suidas: Ἠλύσιον· ^[5]
- 93b .. οἱ δὲ τὸ κεκεραυνωμένον χωρίον ἢ πεδίον· τὰ δὲ τοιαῦτά ἐστιν ἄβατα. Καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλύσια. Πολέμων δὲ Ἀθηναίους φησὶ τὸ κατασκηφθὲν χωρίον καλεῖν. Idem v. ^[5]
- 94 Προσωποῦττα· Πολέμων, ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἔχον ἐπὶ τοῖς χεῖλεσι πρόσωπα, ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔπεμπον. Idem v.

- ⁹⁵ Συσπαστόν · τῶν τραγικῶν τι ἐγχειρίδιον ἐκαλεῖτο, ὡς Πολέμων φησί, τὸ συντρέχον ἐν Αἴαντος ὑποκρίσει. Idem v.
- ⁹⁶ Σκυδικαί · Πολέμων παρὰ Ἑρμοδώρῳ γεγράφθαι φησί· «ὑποδήματα δὲ φορεῖν τὴν ἐλευθέρην Σκυδικὰς λευκὰς καὶ μασθλητίνας.» Idem v.
- ⁹⁷ Ἡδύπνου v , νεογνὸν καὶ ἀπαλὸν πρόβατον, γαλαθηνὸν, τὸ μήπω πόας γευσάμενον. Πολέμων φησὶν ὑπὸ τοῦ Πυθίου κληθῆναι. Suidas v.
- ⁹⁸ Ἴππος Νισαῖο ς . Μεταξὺ τῆς Σουσιανῆς καὶ τῆς Βακτριανῆς τόπος ἐστὶ Καταστιγώνα, ὅπερ Ἑλλάδι γλώσση Νῖσος καλεῖται· ἐνταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνονται. Οἱ δὲ, ἀπὸ Ἑρυθρᾶς θαλάσσης, εἶναι δὲ ξανθὰς πάσας. Ὁ δὲ Ἡρόδοτος τῆς Μηδίας εἶναι τὸν τόπον Νισαῖον. Ὁ δὲ Πολέμων κακῶς φησι λευκὸν ἵππον Νισαῖον. Ammonius De diff. ^[5]
- ⁹⁹ verb. v. Χλαμὺς de differentia vocum χλαμὺς καὶ χλαῖνα disputans: Προάγεται (Δίδυμος) Ἀριστοτέλην, Φύλαρχον, Πολέμωνα, ὅτι πολὺ διαφέρουσι. Zenobius IV, 21: Ἡλιθιώτερος Πραξίλλης Ἀδώνιδος ς .
- ¹⁰⁰ Πράξιλλα Σικυωνία μελοποιὸς ἐγένετο, ὥς φησι Πολέμων. Αὕτη ἡ Πράξιλλα τὸν Ἄδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰσάγει ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἤκει; ἀποκρίνασθαι· ἥλιον καὶ σελήνην καὶ σικύους καὶ μῆλα. Ὅθεν εἰς παροιμίαν παρήχθη ὁ λόγος· ἥλιθιον γὰρ τὸ τῷ ἡλίῳ παραβάλλειν τοὺς σικύους. Hellad. ^[5]
- ¹⁰¹ Chrestomath. apud Phot. Bibl. cod. 279: Ὅτι παροιμίαν εἶναί φησι τὸν δεξιὸν ὑποδεῖσθαι πόδα, τὸν δ' ἀριστερὸν νίζειν· φησὶ γὰρ ὁ Πολέμων, ὡς μαρτυρεῖ Δίδυμος· «δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδάνιπτρα.» Jo. ^[5]
- ¹⁰² Lydi frgm. De mensibus: Καὶ βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν (sc. τὸν Κρόνον) ἡ ἱστορία παραδίδωσι ... κατὰ τε τὴν Λιβύην καὶ Σικελίαν, [οἰκίσαι τε τοὺς τό]πους καὶ [πόλ]ιν κτίσαι, ὡς ὁ Χάραξ φησί, τ[ὴν τότε μὲν λεγ]ομένην Κρονίαν, νῦν δὲ Ἱερὰν πόλιν, ὡς Ἱ[σ]ίγον[ος περὶ Ἑλλην]ικῶν θεῶν καὶ Πολέμων καὶ Αἰσχύλος ἐν τῇ Αἴτνῃ π[αραδιδόασιν]. ^[5]